

Załącznik – uzupełnienie stanowiska Krajowej Izby Gospodarczej w ramach prekonsultacji dotyczących transpozycji przepisów dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (CSDDD)

Stanowisko w sprawie eksterytorialności przepisów CSRD i CS3D w ramach prac nad Omnibus 1

W związku z toczącymi się pracami nad pakietem Omnibus I wprowadzającego zmiany m.in. w Dyrektywie 2022/2464 (dyrektywa CSRD) z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz w Dyrektywie 2024/1760 (dyrektywa CSDDD) z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 w zakresie zrównoważonego pragniemy zwrócić uwagę Ministerstwa na jeden z kluczowych elementów diskutowanych w ramach pakietu Omnibus 1 – **zakres eksterytorialnego stosowania przepisów CSRD oraz CS3D i wynikające z tego konsekwencje dla przedsiębiorstw działających w Polsce.**

Najbardziej newralgiczne są przepisy nakładające na podmioty spoza UE obowiązek raportowania informacji dotyczących działalności globalnej całej grupy kapitałowej, nawet jeśli tylko niewielka jej część działa w Unii. W praktyce oznacza to, że polskie spółki zależne mogą stać się odpowiedzialne za pozyskiwanie i publikowanie danych dotyczących oddziałów lub procesów produkcyjnych, które nie mają związku z rynkiem unijnym ani z ich działalnością operacyjną. Taka konstrukcja jest nieproporcjonalna i utrudnia zgodność z różnymi systemami prawnymi obowiązującymi poza UE.

W związku z tym konieczne jest doprecyzowanie artykułu **40a CSRD**, który określa zakres raportowania dla jednostek dominujących spoza UE. Przepis ten powinien jednoznacznie wskazywać, że obowiązek obejmuje wyłącznie działalność i łańcuchy wartości powiązane z operacjami na terenie Unii. Pozwoli to usunąć wątpliwości interpretacyjne oraz uniknąć sytuacji, w której raportowanie obejmuje dane dotyczące działalności globalnej niemającej

Krajowa Izba Gospodarcza

ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa, tel.: +48 (22) 630 96 00, e-mail: kig@kig.pl, www.kig.pl

żadnego związku z rynkiem unijnym. Jednocześnie należałoby zmodyfikować artykuł **40b**, aby przyjęte standardy raportowania dla podmiotów spoza UE odzwierciedlały tę zasadę i nie nakładały wymogów szerszych niż te wynikające z unijnej działalności gospodarczej.

Pragniemy również zwrócić uwagę na potrzebę utrzymania i rozszerzenia możliwości tzw. sztucznej konsolidacji przewidzianej w artykule **48i CSRD**. Obecne ograniczenie czasowe powinno zostać zniesione, tak aby spółki z grup międzynarodowych mogły trwale przygotowywać jeden skonsolidowany raport na poziomie wybranej jednostki w UE. Pozwoli to zapewnić spójność danych, przewidywalność obciążeń oraz racjonalność systemu raportowania.

Równie istotne jest doprecyzowanie zakresu stosowania dyrektywy należytej staranności. W CS3D kluczowa jest zmiana art. **2 ust. 2**, tak aby obowiązki wynikające z dyrektywy dotyczyły wyłącznie działalności i łańcuchów wartości mających rzeczywisty związek z rynkiem unijnym. Niezbędne jest także podwyższenie progów obrotu w UE, które decydują o objęciu dyrektywą w przypadku podmiotów spoza Unii. Dzięki temu unikniemy objęcia obowiązkami firm, które jedynie marginalnie prowadzą działalność w Europie, co jest szczególnie ważne dla spółek zależnych działających w Polsce.

W CS3D dopracowania wymaga również art. **29 ust. 3**, zawierający regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i jurysdykcji. Powinien on jednoznacznie wskazywać, że dochodzenie roszczeń w państwach członkowskich jest możliwe wyłącznie w przypadkach, gdy istnieje jasny, wykazalny związek między danym naruszeniem a działalnością prowadzoną na terytorium konkretnego państwa członkowskiego. Zapobiega to sytuacjom, w których spółki mogą być pozywane za działania pozostające poza zakresem ich kontroli oraz niezwiązane z ich europejską działalnością.

Jesteśmy przekonani, że doprecyzowanie tych przepisów, w szczególności poprzez korektę artykułów 40a, 40b i 48i CSRD oraz artykułów 2 i 29 ust. 3 CS3D, pozwoli na stworzenie bardziej proporcjonalnego, wykonalnego i przejrzystego systemu regulacyjnego. **Taki system lepiej odpowie na potrzeby przedsiębiorstw prowadzących działalność w Polsce, przyczyni się do wzrostu atrakcyjności**

inwestycyjnej państwa, jednocześnie zachowując cele polityki zrównoważonego rozwoju w wymiarze unijnym.

Zależy nam, aby przepisy te były skuteczne, a jednocześnie realistyczne – obejmujące tylko te obszary, gdzie unijni przedsiębiorcy mają realną kontrolę i wpływ. Dopiero takie ukształtowanie ram CSRD i CS3D pozwoli uniknąć nadmiernej eksterytorialności i stworzy środowisko stabilne zarówno regulacyjnie, jak i inwestycyjnie, a także stanowić będzie prawdziwe uproszczenie regulacyjne dla podmiotów zależnych.

W związku z tym apelujemy do Ministra Finansów, by w dalszych negocjacjach trójstronnych pomiędzy Komisją, Radą i Parlamentem dotyczących pakietu Omnibus polski rząd konsekwentnie zabiegał o doprecyzowanie wskazanych artykułów oraz ograniczenie eksterytorialnego charakteru przepisów. Jasne powiązanie obowiązków z działalnością prowadzoną na terenie Unii, usunięcie nieproporcjonalnych obciążeń wobec podmiotów spoza UE oraz trwałe uproszczenie mechanizmów raportowania są kluczowe nie tylko z perspektywy spójności prawa, lecz również dla zachowania konkurencyjności i atrakcyjności inwestycyjnej Polski, jak i całej Unii Europejskiej. Stabilne i przewidywalne otoczenie regulacyjne sprzyja napływowi nowych inwestycji, utrzymaniu istniejącej aktywności gospodarczej i wzmocnieniu pozycji naszego kraju w europejskim łańcuchu wartości.